

Dosarul nr. 2ra-1385/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Lastavețchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Petru Trîmbaci

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Trîmbaci împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Maxim Romaliischi și executorul judecătoresc Aurel Corcescu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Petru Trîmbaci și menținută hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 5 septembrie 2018, Petru Trîmbaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Maxim Romaliischi și executorul judecătoresc Aurel Corcescu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 11 octombrie 2013 a avut loc un accident rutier, în urma căruia autoturismul său a fost defectat din cauza nerespectării de către Victor Batog a legislației rutiere.

La fața locului agentul constator a întocmit procesul-verbal în temeiul art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

A menționat că prin hotărârea din 20 iunie 2014 a Judecătoriei Rezina s-a constatat că Victor Batog este vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 242 alin. (2) Cod contravențional și a fost încasată de la Victor Batog în beneficiul său suma de 16442 de lei pentru prejudiciul cauzat automobilului.

A indicat că la 21 iulie 2014, de către Judecătoria Rezina a fost eliberat titlul executoriu.

A relatat că în perioada 21 iulie 2014 – 31 ianuarie 2017 de către executorul judecătoresc Maxim Romaliischi au fost întreprinse următoarele acțiuni: a fost întocmit procesul-verbal de sechestru nr. 175-275R/15 din 6 mai 2015, prin care s-a pus sechestru pe bunurile imobile ale debitorului Victor Batog, și anume pe terenul pentru construcții nr. cadastral XXXXX, casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX; a fost întocmit raportul de evaluare nr. 132/IUD din 2 iulie 2015 prin care s-a evaluat casa de locuit individuală cu construcție accesorie și teren aferent ale proprietarului Victor Batog, valoarea casei fiind estimată la suma de 33600 de lei; a fost emisă încheierea nr. 175-275R/17 din 10 decembrie 2015 prin care s-a dispus organizarea licitației pe data de 16 ianuarie 2016 în privința bunurilor imobile sechestrate ale debitorului Victor Batog; la 16 mai 2016 a fost emisă încheierea nr. 175-157R/16 privind aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare ale debitorului în toate instituțiile bancare din Republica Moldova.

A indicat că la 30 octombrie 2015 și 6 ianuarie 2016 a fost anunțate 2 licitații privind vânzarea bunurilor sechestrate, în rezultatul căruia niciuna din licitații nu a avut loc din cauza lipsei participanților.

În legătură cu faptul că licitațiile nu au avut loc, la 28 aprilie 2017 de către executorului judecătoresc Aurel Corcescu a fost emisă încheierea de transmitere în contul stingerii creanțelor, prin care creditorului Liliana Lefter i-au fost transmise în natură bunurile indicate în procesul-verbal de sechestru din 6 mai 2015, în contul stingerii datoriei la prețul indicat la ultima licitație în total de 24 192 de lei și dispusă înregistrarea dreptului de proprietate pe numele acestui creditor a bunurilor sechestrate.

A evidențiat că în temeiul încheierii nr. 175-154R/16 din 28 decembrie 2016 s-a dispus strămutarea documentului executoriu nr. 2-173/2014 din 20 iunie 2014 executorului judecătoresc Aurel Corcescu, iar ultimul a preluat documentul executoriu nr. 2-173/2014 din 20 iunie 2014 în baza încheierii nr. 31 din data de 19 ianuarie 2017 emisă în raza din circumscripție teritorială Rezina.

La data de 23 februarie 2018 dânsul a primit notificarea nr. 125 din 23 februarie 2018 de la executorul judecătoresc Aurel Corcescu, care a motivat neexecutarea creanței față de Petru Trîmbaci, deoarece la data de 19 ianuarie 2017, când a fost preluat titlul executoriu nr. 2-173/2014 din 20 iunie 2014 privind executarea creanței față de Petru Trîmbaci, în cadrul procedurii de executare se afla deja spre executare cauza nr. 121-582/14 din 20 aprilie 2014 privind încasarea pensiei alimentare de la debitorul Victor Batog în beneficiul creditorului Liliana Antohieva.

A susținut că ambele creanțe sunt de categoria I și trebuiau executate în termen și în modul echitabil. Însă a fost executată doar creanța privind plata pensiei de întreținere, iar creanța privind repararea prejudiciului cauzat prin contravenție creditorului Petru Trîmbaci a rămas neexecutată.

A mai menționat că conform borderoului de calcul a cheltuielilor de executare nr. 175-154R/16, toate cheltuielile de executare a documentului executoriu nr. 2-173/2014 din 3 decembrie 2014, inclusiv taxa pentru desfășurarea licitației repetate, cheltuieli legate de publicarea anunțurilor în ziare, cheltuieli legate de

efectuarea evaluării bunurilor sechestrate, onorariul judecătorului au fost achitate de către dânsul. Respectiv a fost stinsă o altă creanță din contul său în valoare de 6247,30 de lei.

A mai menționat că deoarece Victor Batog se eschivează de la executarea documentului, executorul judecătoresc Aurel Corcescu a întocmit procesul-verbal nr. 03 cu privire la contravenția prevăzută la art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit hotărârii din 8 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, instanța a stabilit că agentul constatator nu a probat cu nimic neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată în acțiunile contravenientului ca element necesar al contravenției imputate. Debitorul nu neagă că are datoria de 16 442 de lei față de el și nu se eschivează de la executare, dar invocă faptul că are la întreținere doi copii minori și starea materiale este precară, motiv din care este în imposibilitate de a achita datoria.

Astfel, prin hotărârea din 8 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina a fost încetat procesul contravențional în privința lui Victor Batog în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional din motivul lipsei în acțiunile sale a faptului contravenției, cu repunerea acestuia în drepturi.

A remarcat că la data de 12 februarie 2018 executorul judecătoresc Aurel Corcescu a trimis somația nr. 85 debitorului Victor Batog pentru a clarifica motivele neachitării datoriei de 16 442 de lei.

A mai comunicat că potrivit informației Agenției Servicii Publice se atestă că în Registrul bunurilor imobile din 16 februarie 2018, Victor Batog nu are înscris niciun drept de proprietate asupra bunurilor imobile, nu este angajat în câmpul muncii și nu este asigurat.

Executorul judecătoresc Aurel Corcescu la 19 martie 2018 a emis încheierea privind restituirea documentului executoriu din motivul că debitorul nu dispune de bunuri și mijloace financiare ce pot fi sechestrate pentru satisfacerea creanțelor.

A conchis că timp de un an, de la 21 iunie 2014 până la 6 mai 2018 executorul judecătoresc Maxim Romaliischi nu a întreprins nicio acțiune în cadrul procesului de executare.

A obiectat că executorul judecătoresc Aurel Corcescu nu a contestat hotărârea instanței de judecată cu privire la contravenția comisă de Victor Batog.

A mai relatat că a efectuat toate acțiunile pentru executarea hotărârii judecătorești irevocabile, fapt confirmat prin achitarea tuturor cheltuielilor ce țin de executare, inclusiv desfășurarea licitației, evaluarea bunurilor imobile, prevăzute în borderoul de calcul a cheltuielilor de executare nr. 175-154R/16 emis de executorul judecătoresc Maxim Romaliischi.

Astfel, prin acțiunile/inacțiunile executorilor judecătorești i-a fost create prejudicii materiale și morale considerabile, având în vedere că a suportat cheltuieli pentru reparația automobilului în sumă de 17 000 de lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei tehnice, de transport, pentru efectuarea copiilor xerox, pentru serviciile notarului, pentru achitarea taxei de stat. Desfășurarea licitației, precum și toate cheltuielile de executare au fost achitate de către dânsul, fapt reflectat în borderoul de calcul a cheltuielilor de executare nr. 175-154R/16 emis de executorul judecătoresc Maxim Romaliischi, în valoare de 6 247,30 de lei.

Tergiversarea procesului de executare i-a adus și prejudicii de ordin moral, manifestate prin stres, frustrare, anxietate, tulburări de panică, nemulțumire, incertitudine, aflându-se într-o stare de tensiune permanentă din cauza aflării într-un proces de executare timp de 4 ani, în care nu au fost efectuate acțiuni de către executorul judecătoresc care să îi soluționeze problema, având așteptări fără rezultate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 11 lit. i) și 14 alin. (2) Cod civil, art. 7 alin. (1), 166-167 CPC, art. 2 alin. (3) și (7), art. 3 alin. (3) al Legii cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului de executare a hotărârii de judecată în termen rezonabil și repararea prejudiciului cauzat din partea organelor statale învestite cu funcția de a executa hotărârea judecătorească în sumă de 40 000 de lei.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Petru Trîmbaci și menținută hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că Petru Trîmbaci nu a prezentat argumente sau dovezi din care să rezulte că executorii judecătorești au omis să întreprindă careva acțiuni care au condus la eșuarea executării documentului executoriu, stabilind, totodată că, materialele cauzei atestă faptul că executorii Maxim Romaliischi și Aurel Corcescu au întreprins toate măsurile prevăzute de Codul de executare.

La 21 mai 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Petru Trîmbaci a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând că la emiterea acesteia instanța de apel în mod eronat a aplicat legea în raport cu circumstanțele constatate, a interpretat eronat unele prevederi legale și a apreciat incorect fondul probator în raport cu cerințele din acțiune.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat apreciere eronată circumstanțelor de fapt ale cauzei, raportată normelor legale aplicabile, desconsiderând faptul că cheltuielile asupra procesului în conformitate cu art. 36 alin. (2) Cod de executare, se impun în mod egal ambelor părți la proces, și anume creditorului Petru Trîmbaci și debitorului Victor Batog. Însă, din motive neclare cheltuielile în procedura de executare au fost suportate doar de dânsul, nefiind recompensate.

A considerat că decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019 contravine Constituției, care prevede că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

A conchis că normele Codului executiv au fost omise de către instanțele de judecată, interesele sale fiind plasate la un nivel mai redus, comparativ cu ale Lilianeii Lefter.

A mai menționat că instanțele de judecată nu au ținut contul că prin tergiversarea executării hotărârii judecătorești i-au fost aduse prejudicii, pe care le estimează la suma de 40 000 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 martie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 185), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 mai 2019 în termenul legal.

La 25 iunie 2019, executorul judecătoresc Aurel Corcescu a depus referință la recursul declarat de Petru Trîmbaci, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

La 4 iulie 2019, executorul judecătoresc Maxim Romaliischi a depus referință la recursul declarat de Petru Trîmbaci, solicitând respingerea acestuia cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului declarat de Petru Trîmbaci, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Petru Trîmbaci nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Petru Trîmbaci urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Petru Trîmbaci împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu